

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمندان شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آینه نفس

اگر فقط بخوانیم فایده‌ای ندارد

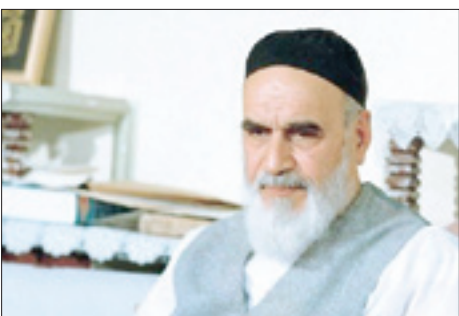
سؤال: این نماز خواندن، توبه و... که برای روز یک‌شنبه ماه ذی‌القعده وارد شده است، تأثیری در ترک گناه دارد؟

آیت‌الله خوشوقت تهرانی (ره): نه، تا تصمیم نگیری، اگر هر روز هم این عمل را انجام بدهی، باز هم گناه خواهی کرد. اینها اگر باعث شود تصمیم به ترک گناه بگیری، بله درست می‌شود. غالباً این مستحبات به این منظور است. ماهیتش این است که آدم را به ترک گناه دعوت می‌کند. اگر تصمیم گرفتیم درست می‌شود، والا اگر فقط بخوانیم، فایده ندارد.

سؤال: آیا در هر یک‌شنبه ماه ذی‌القعده خوانده شود یا اینکه فقط یکبار کافی است؟

فقط یکبار کافی است، چهار رکعت که دو تا دو رکعتی است منتها فرقی با دو تا دو رکعت این است که در این نماز بین دو رکعت سلام ندارد و مثل نماز ظهر است با یک سلام.

منبع: کانال رسمی حضرت آیت‌الله خوشوقت تهرانی (ره) در پیام‌سان اپنا

برای خدا باشد، هیچ اختلافی نیست

غلامی اراکی، هیئت علمی دانشگاه خوارزمی در توثیتی نوشت: چقدر زیبا گفت پیر مراد که اگر ۱۲۴ هزار پیغمبر در تهران جمع شوند، اختلاف نمیکنن زیراهمه آنها برای خدا کار میکنن!روح‌ش شاد یگانه دوران...
#امام‌خمینی

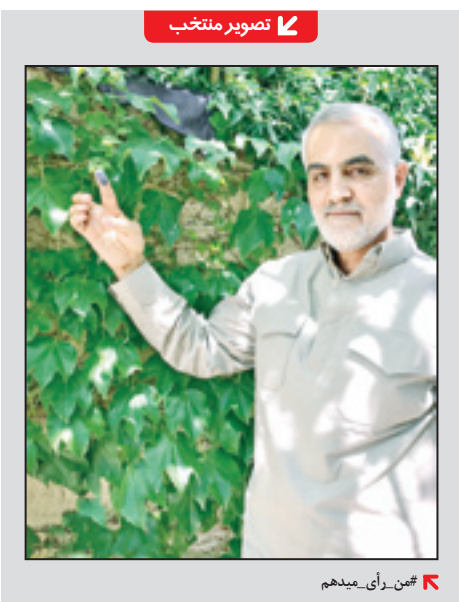

کبری آسوپار در توثیتی نوشت:دوقطبی انتخابات ۱۴۰۰،دوقطبی آدم‌هاو احزاب نیست،دوقطبی رأی دادن و ندادن است.این دو گانه،دوقطبی‌های سنتی را به‌هم می‌زند. طوری که احمدی‌نژاد و موسوی و فائزه هاشمی یک سوی قطب هستند و انقلابی‌ها و اصولگرایان و بهژاد نبوی و طرفی و کارگزاران سوی دیگر. خاتمی هم طبق معمول وسط لحاف!

به شخصیت نامزدها هنگام رأی دادن توجه کنیم

رضا پورحسین در توثیتی نوشت:شخصیت‌های کاریزماتیک و رشدیافته، در تحقق برنامه‌های خود موفق‌تر عمل می‌کنند. قدرت بسیج کنندگی، هماهنگی و ایجاد انگیزه برای حرکت‌های بزرگ ملی در اینگونه افراد بیش از دیگران است. پیشنهاد می‌کنم برای انتخاب درست، به «انسجام» و رشدیافتگی شخصیت نامزدها نیز توجه شود.
#من_رأی_میدهم

|روزنامه جوان| شماره ۶۳۳۳| ||||| پنج‌شنبه ۲۷ خرداد ۱۴۰۰ |۶ ذی‌القعده ۱۴۴۲ |

دعوت کاربران شبکه‌های اجتماعی به مشارکت حداکثری در انتخابات ریاست جمهوری

شناسنامه حاج قاسم

جای خالی برای مهر انتخابات نداشت

یک روز مانده به سیزدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری شور انتخاباتی شبکه‌های اجتماعی بیشتر و بیشتر می‌شود. کاربران نه فقط از کاندیدای مورد حمایت خود دفاع می‌کنند بلکه نگاهی هم به فضای حقیقی دارند تا شور آن و مشارکت مردمی نیز افزایش یابد. کاربران با دلایل مختلف

می‌کنند. حتی اگر هیچ یک از نامزدها را قبول نداشته باشیم ولی باید حضور پیدا کنیم. مسلماً خالی کردن میدان، منجر به جسور شدن دشمنان و بدخواهان می‌گردد.
#من_رأی_میدهم
حامد حسینیان: قهر با صندوق‌های رأی، مثل فرار از خانه به نشان قهر با پدر و مادر است؛ خودما چهار سال آواره می‌شویم.
#من_رأی_میدهم
نادر مهدوی: اگر ما حضور پیدا نکنیم بر سر صندوق‌های رأی دشمنان و بدخواهان تصورات دیگری رجوی و... جمع شده‌اند و می‌گویند «رأی

ندهید؟» ولی تکت‌ک ما به‌خاطر ایران و به‌خاطر خون صد‌ها هزار شهید، به‌شما می‌گویم.
#من_رأی_میدهم
سجاد میرزاپور: جمهوری اسلامی را غبار گرفته. خانه غبار گرفته را خراب نمیکنن بلکه غبار روبی میکنن. انتخابات ۱۴۰۰ سال غبار روبی جمهوری اسلامی است.
#من_رأی_میدهم
مهدی رحمانی: منافع ملت‌ها در عرصه بین‌الملل از طریق

خطر تماس با فرازمینی‌ها برای تمدن بشر!

کنند، اما این نگرانی‌ها حامیان این فعالیت‌ها را متقاعد نمی‌کنند. داکلاس واکوچ از مؤسسه بین‌المللی MET معتقد است نیازی به نگرانی برای خطر تهاجم فضایی نیست در طول یک قرن اخیر سیگنال‌های رادیویی و تلویزیونی متعددی به فضا ارسال شده‌اند و تمدن‌های پیشرفته‌تر از ما احتمالاً این سیگنال‌ها را کشف کرده‌اند. اگر می‌خواستند به ما حمله کنند حتماً تاکنون این کار را انجام داده بودند. واکوچ معتقد است در از زبایی ریسک‌ها نه تنها باید ریسک ناشی از یک اقدام بلکه باید ریسک اقدام نکردن را هم در نظر گرفت. دنیای کنونی به تهدیدهای بالقوه متعددی مثل گرما بیش جهانی و بی‌ثباتی محیطی روبه‌روست و ممکن است تمدن‌های پیشرفته‌تر در گذشته با این مشکلات روبه‌رو شده و برایشان راه‌حلی پیدا کرده باشند. اگر بشریت حین تلاش با تماس با فرازمینی‌ها یا پیاده‌هایی روبه‌رو شود، باید افراد بیشتری را سازمان ملل اقدامی هماهنگ انجام دهند و گر نه ممکن است خیلی دیر شود.

۲ عامل معنابخش به زندگی

کانال تلگرامی منصوب به «استاد محمدعلی موحد» به نقل از ایشان نوشت: «دو چیز به زندگی معنا می‌دهد: دوست داشتن و خدمت کردن... بهترین خدمتی که می‌توان کرد این است که باید کاری کرد که فکر‌ها جلا و روشنی و عمق بیشتری پیدا کنند».

شارژر بیسیم دستگاه‌های الکترونیکی به کمک بدن انسان!

کانال تلگرامی «کلیک» خبر داد: این راهکار اساساً برای رفع مشکلات ناشی از موانع انسانی حین فرآیند شارژ بیسیم مطرح شده است. سیستم جدید به جای ارسال پرتوهای انرژی محیط پیرامون کارسِر، او را به یکی از اجزای دخیل در فرآیند تبدیل می‌کند. ابتدا یک فرستنده روی منبع تغذیه (مثلاً اسمارت‌واچ) قرار می‌گیرد. سپس سیستم به واسطه بدن انسان انرژی را مهار کرده و از آن برای شارژر بیسیم دستگاه‌های الکترونیکی نزدیک کاربر به‌مجهز به گیرنده هستند استفاده می‌کند. تراشه‌های کوچکی در فرستنده و گیرنده به کار گذاشته شده‌اند که فرآیند انتقال را ممکن می‌سازند.

زندگی ژاپنی در کافه‌های سایبری

ایهام عابدینی، دانش‌آموخته مطالعات ژاپن در رشته تئوتیتی با انتشار تصویری از جنس تصویر فوق نوشت: حدود ۵۴۰۰ نفر در ژاپن از آنجایی که پولی برای اجاره خانه یا هتل کسپولی ندارند، با پرداخت پول کمتری ماه‌ها و سال‌هاست در کافه‌های سایبری یا کافی‌تِها «زندگی» می‌کنند؛ اتاقک‌های ۴ متری با اینترنت پرسرعت، کامپیوتر، صندلی تخت‌شو یا رختخواب، اکثر شون سرویس حمام و توالت هم دارند. تقریباً همه کافه‌های سایبری پس از دنیاگیری کرونا برای اعمال محدودیت‌های کرونایی تعطیلی شدند که سبب شد دوباره هزاران نفر آواره خیابان بشن. همین موضوع باعث انتقادهای زیاد و جدی شد چون این افراد خانهای نداشتن و اغلب ناچار به کارتن‌خوابی شدند. فقط در توکیو، هر شب ۱۵ هزار نفر در اینترنت کافه می‌خوانند؛ یعنی جدا از اون ۵۴۰۰ نفری که رسماً در این کافه سایبری‌ها زندگی می‌کنند، هزاران نفر هم چند روز در ماه یا موردی و ساعتی از آن استفاده می‌کنند.

مشارکت در انتخابات را جدی بگیریم

حمید خوش‌آیند در کانال تلگرامی خود نوشت: انتخابات مظهر اراده ملی و مهم‌ترین نماد حکومت مردمی و مبتنی بر دموکراسی است. اهمیت انتخابات به قدری است که در کشورهای مختلف جهان به خصوص در اروپا و امریکا در ادوار مختلف انتخاباتی، نظام‌های سیاسی و دولت‌ها تلاش‌ها و هزینه‌های بالایی برای افزایش سطح مشارکت مردم به کار می‌گیرند. در مثن و مکاتب علوم سیاسی رابطه مستقیمی بین تحقق اراده مردم و امنیت و استحکام پایه‌های یک دولت – ملت وجود دارد؛ در دنیای مدرن اعتماد و التزام به اراده جمعی با استفاده از سازوکارهای نوین، عامل سرنوشت‌سازی در تشمیش امور است. در جمهوری اسلامی ایران، صندوق رأی، همواره یکی از ابزارهای مهم مشارکت مردم در ایجاد گوناگون سرنوشت کشور بوده است. در مقطع کنونی نیز که جمهوری اسلامی در شرایط حساسی به سر می‌برد، همچون سابق می‌توان از طریق صندوق رأی که به منزله قلب در بدن است، اراده و نقش‌آفرینی جمعی را به نمایش گذاشت و در شریان‌های مدیریتی و اداره کشور روح و خون تازه‌ای دمید. مشارکت در انتخابات و انتخاب گزینه اصلح یکی از مؤلفه‌های بسیار مؤثر و راهبردی در تحکیم و تقویت پایه‌های قدرت ملی در سطح منطقه و بین‌المللی، ارتقای قدرت چانه‌زنی جمهوری اسلامی در مناسبات دو و چندجانبه کشورهای جهان، تأمین حداکثری منافع و امنیت ملی، بهبود شاخص‌های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی و کاهش فشارهای بین‌المللی است. در اهمیت انتخابات همین بس که دولت بایدن تصمیم‌گیری نهایی در خصوص تعیین وضعیت تحریم‌ها علیه ایران را به حجم مشارکت مردم در انتخابات موکول کرده است. اینکه یک صندوق رأی پُر و نیمه‌پُر و خالی نقش مهمی در میزان قدرت چانه‌زنی یک دولت در مذاکرات بین‌المللی و پیگیری دیپلماسی اقتصادی و انعقاد قراردادهای تجاری را دارد نباید دست‌کم گرفت. کما اینکه ما هم در تعاملات خارجی مان با کشورهای خارجی نگاه ویژه‌ای به میزان پایگاه و جایگاه مردمی دولت‌های کشورهای هدف داریم.

فلانی غلط کرد!

داود مدرسین در کانال تلگرامی «عالم سیاست» نوشت: گفت: «میخواوم برم مراسم فاتحه مرحوم فلاّنی.» گفتم: «مرحوم فلاّنی تسو وصیتنامه‌ش نوشت، بخاطر کر ونا، لطفاً کسی فاتحه من نیاد.» گفت: «فلاّنی غلط کرد شکر هم خورد!» حکایت این روز‌های برخی طرف‌داران نامزد‌هاست که خلاف نظر نامزد‌های انقلابی، به یکدیگر می‌پرنند. این به آن می‌گودینمناقص! آن به این می‌گودین بصیرت! یکی از گوشه دیگری می‌گوید منفعت‌طلب! دیگری فریاد می‌زند نان به نرخ روز خور! این یکی پیام می‌دهد دیگر از چشم ما افتادی و محبوبیتی بین ما نداری، دیگری پیامک می‌دهد چقدر گرفتگی و وعده چه بهت دادند...!

این مدل کنشگری را نمی‌دانم برخی از ما‌ها کجا اُختم! یک عزیزی که سال‌های سال، در حال معشیش‌رزی است و مورد حب و بغض مفسدین و مغرضین بوده را به‌راحتی چون هم‌نظرمان نیست تا مرکز تقبیر پیش می‌پریم! عزیزان انقلابی و دوست‌داشتنی‌ام! به‌گونه‌ای در حمایت از نامزدها، همدیگر را تکفیر نکنیم. خود نامزدها هم نظرشان این مدل رفتارها نیست. به‌گونه‌ای حرف نزنیم که اگر نامزد مورد نظرمان حرفی زد یا رفتاری کرد ما بسوزیم و شیشمان شویم! می‌تسم برخی به کاندیدای دلخواهشان فردا هم بگویند تو غلط کردی این موضع را گرفتگی یا آن کار را کردی!

چرا تفویض اختیار نمی‌کنید؟

امیر علی بر جسی در کانال تلگرامی «دانستنی‌های اداری، مالی و حقوقی شرکت‌ها و مشاغل» مقاله‌ای از «HBR» را به اشتراک گذاشت. در این مقاله می‌خوانیم: تفویض اختیار یک مهارت مهم است. جفری ففر، استاد رفتار سازمانی در دانشکده بازرگانی دانشگاه استنفورد می‌گوید: «مهم‌ترین وظیفه شما به عنوان یک مدیر، آموزش چگونه فکر کردن و پرسش سؤالات درست به افراد است تا اگر یک روز به هر خصی رقتید، دنیا برای کارمندان تیره و تار نشود». تفویض اختیار برای مدیران و سازمان‌ها سودمند است. اما این مهم همچنان به عنوان یکی از قابلیت‌های ناشناخته و توسعه نیافته در مدیریت باقی مانده است. یک تحقیق درباره مدیریت زمان در سال ۲۰۰۷ نشان داد که نییمی از ۳۲۲ شرکت مورد بررسی، درباره مهارت تفویض اختیار توسط کارمندانشان نگران بودند. هم‌زمان، تنها ۲۸ درصد از این شرکت‌ها پیشنهاد کردند برای این موضوع باید آموزش لازم داده شود. شاید متوجه نشوید که کارها را به طور غیرضروری انباشته می‌کنید. با این وجود، درباره این مسئله علام هشداردهنده‌ای وجود دارد. واکر می‌گوید: «یکی از نشانه‌های مشخص عدم تفویض اختیار این است که شما ساعت‌های زیادی کار و احساس می‌کنید ناگزیر به انجام کارها هستید، در حالی که کارمندان کم انرژی هستند و اغلب فقط وقت می‌گذرانند.»

بفهمید چرا تفویض اختیار نمی‌کنید

مدیران به چند دلیل تفویض اختیار نمی‌کنند. بعضی‌ها کمال‌گرا هستند و احساس می‌کنند اگر همه کارها را خودشان انجام دهند راحت‌ترند یا فکر می‌کنند آنها بهتر از دیگران کار می‌کنند. ففر این حالت را «تعصب خود- برتری» می‌نامد. بعضی‌ها معتقدند دادن کار به دیگران از اهمیت آنها می‌کاهد و برخی نیز فاقد اعتماد به نفس کافی هستند و نمی‌خواهند از کارمندان‌شان عقب‌تر باشند. ففر می‌گوید تفاوتی ندارد آگاهی شما از خودتان چقدر باشد، فکر نکنید در مقابل چنین تعصبانی ایمن هستید. در عوض شما باید همیشه از خودتان بپرسید چه کاری باید انجام دهید تا توازن ایجاد کنید. واکر اشاره می‌کند اگر اجازه دهید تصورات غلط ادامه یابد، مسئله بسیار مشکل خواهد شد و حتی فرهنگ سازمانی نیز نمی‌تواند کمک کند.

از تجربیات درس بگیرید

وقتی واگذاری بیشتر کارها را آغاز کردید، به نتایج هم توجه داشته باشید و از اشتباهات خود یاد بگیرید. در خودتان بپرسید چگونه می‌توانید روش خود را بهبود بخشید. آیا می‌توانید کارهای بیشتری را واگذار کنید؟ آیا باید به زیردستان خود آزادی بیشتری بدهید؟ یا لازم است نظارت بیشتری بر روند پیشرفت کار داشته باشید؟ سعی کنید نسبت به خودتان صبور باشید. ففر می‌گوید: «شما در حال گذار از ذهنیت (من همه کارها را خودم انجام می‌دهم چون از بقیه بیشتر می‌دانم) به سمت ذهنیت (من به افراد فرصت یادگیری می‌دهم) هستید». شاید طول بکشد، اما نتیجه به نفعی است.

